

**ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ο.Δ.Υ.Ε.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΤΑ 176€ - ΘΕΤΙΚΗ

Α.Σ.

Αριθμ. αποφ. 850/2008

ΤΟ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΜΗΜΑ Β΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 12 Φεβρουαρίου 2008, με την εξής σύνθεση :Βασίλειος Πανταζόπουλος, Πρόεδρος Εφετών Δ.Δ., Αικ. Περιστεροπούλου και Απόστολος Ζήσης - Εισηγητής, Εφέτες Διοικητικών Δικαστηρίων. Ως Γραμματέας έλαβε μέρος η δικαστική υπάλληλος Ευαγγελία Καλαϊτζή.

Γ ι α να δικάσει την από 14-9-2007 έφεση του Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομικών, που παραστάθηκε δια της Δικαστικής Αντιπροσώπου του Ν.Σ.Κ. Μαγδαληνής Καρυπίδου .

Κ α τ ά των 1) Μελομένης Βλαχάτη, 2) Πηνελόπης Βρεττά, 3) Γεσθημανής Γιάννου, 4) Τάνιας Γκελερή, 5) Παναγιώτη Γκιντσιδη, 6) Κων/νου Δάρδα, 7) Απόστολου Ιωαννίδη, 8) Ξενοφόντα Ιωαννίδη, 9) Νικολάου Κανόπουλου, 10)Βασιλείου Κατουρτζιδη, 11)Ιωάννας Κουτεράνη, 12)Αφέντρας Κρητικού-Βαρβάγκα, 13)Αννας Κωνσταντινίδου, 14) Αναστασίας Κωνσταντινίδου , 15) Κωνσταντινίδη Νικηφόρου, 16) Λάζαρου Λαγού, 17)Αθηνάς Νικολάου, 18) Ελένης Ξενιτίδου , 19) Ευφημίας Παπαδοπούλου, 20) Αγγελικής Πισταβρά , 21) Ευαγγελίας Ρουσάκη, 22) Αρχοντούλας Σαρηγιανίδου, 23) Ευαγγελίας Τανού , 24) Αστερίου Φώτη, 25) Ευανθίας Χαρισιάδου και 26) Αννας Χριστιανού , κατοίκων όλων Θεσ/νίκης, οι οποίοι δεν παραστάθηκαν.

Με την έφεση αυτή το εκκαλούν ζητεί την εξαφάνιση της 1077/2007 αποφάσεως του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσ/νίκης.

Κατά την εκδίκαση της υποθέσεως το Δικαστήριο άκουσε την Δικαστική Αντιπρόσωπο του εκκαλούντος, η οποία ζήτησε την παραδοχή της εφέσεώς του.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη, χωρίς τη συμμετοχή της Γραμματέως, που δεν κρίθηκε αναγκαία, και

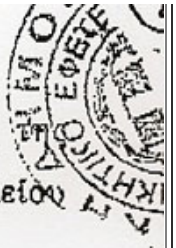
Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα.

Σκέφθηκε κατά το Νόμο.

Επειδή, με την κρινόμενη έφεση του Ελληνικού Δημοσίου, για την άσκηση της οποίας δεν απαιτείται κατά νόμο η καταβολή παραβόλου, ζητείται, παραδεκτώς, η εξαφάνιση της 1077/2007 αποφάσεως του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσ/νίκης. Με την απόφαση αυτή έγινε εν μέρει δεκτή αγωγή των εφεσιβλήτων, δικαστικών υπαλλήλων, και υποχρεώθηκε το εκκαλούν Δημόσιο να καταβάλει σε καθένα από αυτούς τα αναφερόμενα στην εκκαλουμένη απόφαση ποσά λόγω μη καταβολής σε αυτούς της ειδικής μηνιαίας παροχής του άρθρου 14παρ.2 του ν. 3016/2002.

Επειδή, νομίμως συζητείται η παρούσα υπόθεση, παρά την απουσία των εφεσιβλήτων, οι οποίοι κλητεύθηκαν νομοτύπως (βλ. το από 3-12-2007 αποδεικτικό επιδόσεως της επιμελήτριας δικαστηρίων Ελένης Ξενιτίδου).

Επειδή, η αρχή της ισότητας, την οποία καθιερώνει το άρθρο 4 παρ. 1 του ισχύοντος Συντάγματος αποτελεί νομικό καθεστώς που επιβάλλει την ομοιόμορφη μεταχείριση προσώπων που τελούν υπό τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες. Ο κανόνας αυτός δεσμεύει τα συντεταγμένα όργανα της Πολιτείας και ειδικότερα, τόσο τον κοινό νομοθέτη κατά την ενάσκηση της λειτουργίας που αναθέτουν σ' αυτόν οι οικείες συνταγματικές διατάξεις, όσο και τη διοίκηση, όταν προβαίνει σε ρυθμίσεις ή παίρνει μέτρα που έχουν κανονιστικό

2ο φύλλο της 850/2008 απόφασης

χαρακτήρα. Η παραβίαση της ανωτέρω συνταγματικής αρχής ελέγχεται από τα δικαστήρια μέσα στον κύκλο της δικαιοδοσίας τους, ώστε να εξασφαλίζεται η πραγμάτωση του κράτους δικαίου και η ελεύθερη ανάπτυξη του καθενός με ίσους όρους. Κατά τον έλεγχο αυτόν, που είναι έλεγχος ορίων και όχι των κατ' αρχήν επιλογών ή του ουσιαστικού περιεχομένου των νομικών κανόνων, γίνεται αποδεκτό ότι ο κοινός νομοθέτης ή η κανονιστικώς δρώσα διοίκηση μπορεί να ρυθμίσει κατά τρόπο ενιαίο ή διαφορετικό τις ποικίλες προσωπικές ή πραγματικές καταστάσεις και σχέσεις λαμβάνοντας υπόψη τις υφιστάμενες κοινωνικές, οικονομικές, επαγγελματικές και άλλες συνθήκες που συνδέονται με τις υπό ρύθμιση καταστάσεις ή σχέσεις, και με βάση γενικά και αντικειμενικά κριτήρια, που βρίσκονται σε συνάφεια προς το αντικείμενο της ρύθμισης, να προβαίνει στη ρύθμιση αυτή μέσα στα όρια της αρχής της ισότητας, που αποκλείουν τόσο την έκδηλα άνιση μεταχείριση είτε υπό μορφή χαριστικού μέτρου ή προνομίου μη συνδεομένου με αξιολογικά κριτήρια είτε υπό μορφή αδικαιολόγητης επιβάρυνσης, όσο και την αυθαίρετη εξομοίωση διαφορετικών καταστάσεων ή την ενιαία μεταχείριση καταστάσεων που τελούν υπό διαφορετικές συνθήκες ή, αντιθέτως, τη διαφορετική μεταχείριση των ίδιων ή παρόμοιων καταστάσεων (ΣτΕ 1519/1995, 2435/1997, 2978/1997, 3587/1997, 466/1999, 624/2001, 2041/2003, 992/2004, 250-1/2005). Στην περίπτωση δε που το Δικαστήριο κατά τον παραπάνω έλεγχο συνταγματικότητας διαπιστώσει παραβίαση της αρχής της ισότητας λόγω του ότι ο νομοθέτης ή η κατ' εξουσιοδότηση θεσμοθετούσα διοίκηση προέβη σε ειδική ρύθμιση που αφορά συγκεκριμένη κατηγορία προσώπων αποκλείοντας από τη ρύθμιση αυτή, ρητά ή σιωπηρά, πρόσωπα, τα οποία ανήκουν μεν σε άλλη κατηγορία, τελούν, όμως, υπό τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες προς τα πρόσωπα, τα οποία αφορά η ρύθμιση, προς άρση της αντισυνταγματικότητας απαιτείται το δικαστήριο να προβεί στην επέκταση της εφαρμογής της ειδικής ρύθμισης και στην κατηγορία των προσώπων, τα οποία αποκλείστηκαν αδικαιολόγητα από αυτή, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι παραβιάζει την αρχή της διάκρισης των εξουσιών που

θεσπίζεται από τα άρθρα 1, 26, 73 επ. και 87 επ. του Συντάγματος (βλ. 1780/1998). Και τούτο διότι, αλλιώς, αν δηλαδή το δικαστήριο περιοριζόταν μόνο στην κήρυξη της αντισυνταγματικότητας της διάταξης που καθιερώνει τη δυσμενή διάκριση, χωρίς στη συνέχεια να εφαρμόσει την ευμενή ρύθμιση και υπέρ εκείνων σε βάρος των οποίων έγινε η διάκριση αυτή, θα παρέμενε η αντισυνταγματική ανισότητα, με αποτέλεσμα να είναι χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο η ζητούμενη δικαστική προστασία, την οποία, όμως, το δικαστήριο είναι υποχρεωμένο εφαρμόζοντας την αρχή της ισότητας σε όλη της την έκταση, να παράσχει ολοκληρωμένα, συμμορφούμενο με την περιεχόμενη στα άρθρα 87 παρ. 2, 93 παρ. 4 και 120 παρ. 2 του ισχύοντος Συντάγματος επιταγή για το σεβασμό των διατάξεων του. Αυτό δεν αντίκειται, εξάλλου, στο άρθρο 80 παρ.1 του ίδιου Συντάγματος, με το οποίο ορίζεται ότι «μισθός, σύνταξη, χορηγία ή αμοιβή ούτε εγγράφεται στον προϋπολογισμό του Κράτους ούτε παρέχεται χωρίς οργανικό ή άλλο ειδικό νόμο, γιατί νόμος υπάρχει και είναι αυτός που περιέχει την ευμενή ρύθμιση (π.ρ.β.λ. ΟΛΑΠ 3/1990, 28/1988, ΣτΕ 1184/2001, 3587/1997, 2704/1996, 3240/1995, 1519/1995).

Επειδή, περαιτέρω, στο άρθρο 14 του ν. 3016/2002 (Α' 110), ορίζεται ότι: «1. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του, κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού ρυθμίζονται τα θέματα των συλλογικών συμφωνιών που συνάπτονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 13 του Ν. 2738/1999 (Α' 180) και αφορούν θέματα μισθών και αμοιβών, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που υπεγράφησαν το 2001. 2. Με όμοιες αποφάσεις οι ρυθμίσεις της προηγούμενης παραγράφου είναι δυνατόν να επεκτείνονται, εν όλω ή εν μέρει, και στο λοιπό προσωπικό του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) και λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), που δεν συμμετείχε στη σύναψη των συλλογικών συμφωνιών του άρθρου 13 του Ν. 2738/1999 και μέχρι του ποσού των εκατόν εβδομήντα έξι (176) ευρώ. 3. Αν κατάβάλλονται οποιουδήποτε είδους πρόσθετες μισθολογικές παροχές, που υπολείπονται του ποσού των εκατόν εβδομήντα έξι (176) ευρώ, επιτρέπεται να χορηγείται μόνο η διαφορά μέχρι του ποσού αυτού. Οι

■

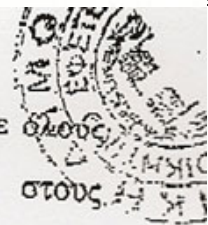

3ο φύλλο της 850/2008 απόφασης

ροθμίσεις αυτές όσον αφορά το προσωπικό των Ο.Τ.Α. και το προσωπικό των λοιπών Ν.Π.Δ.Δ. περιορίζονται στις υφιστάμενες από τον προϋπολογισμό τους δυνατότητες. 4. Με τις προβλεπόμενες από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού κοινές υπουργικές αποφάσεις καθορίζονται ειδικότερα: α) Οι δικαιούχοι των παροχών και το ύψος τους, λαμβάνοντας υπόψη για τη χορήγηση ή μη των παροχών αυτών το συνολικό ποσό των καταβαλλομένων μηνιαίων αποδοχών και λοιπών παροχών, επιδομάτων και αποζημιώσεων από οποιαδήποτε πηγή. β) Οι όροι, οι προϋποθέσεις και οι περιορισμοί για τη χορήγηση των ανωτέρω παροχών, η διαδικασία και ο χρόνος καταβολής, καθώς και ο τρόπος αντιμετώπισης της σχετικής δαπάνης. γ) Κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τη χορήγησή τους. 5. . . 6. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού ισχύουν από 1.1.2002». Κατ' εφαρμογή της παραπάνω εξουσιοδοτικής διάταξης και αφού είχαν προηγηθεί ειδικές συλλογικές συμφωνίες του Ελληνικού Δημοσίου με διάφορους κλάδους υπαλλήλων, εκδόθηκαν πολλές κοινές υπουργικές αποφάσεις (κ.ν.α.), με τις οποίες επεκτάθηκε η χορήγηση της ανωτέρω παροχής του άρθρου 14 παρ. 2 και 3 του ν. 3016/2002 σε μεγάλο μέρος κατηγοριών υπαλλήλων του δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α. Ειδικότερα, η ανωτέρω παροχή χορηγήθηκε, μεταξύ άλλων: 1. Με την κ.ν.α. 2/41890/0022/2002 (Β' 1266/7-8-2002), σε όλους τους πολιτικούς υπαλλήλους του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας (πλην των υπαλλήλων των στρατιωτικών νοσοκομείων), μόνιμους και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, των οποίων οι αποδοχές διέπονται από τις διατάξεις του ν. 2470/1997, καθώς και σε όλους τους αποσπασμένους ή τοποθετημένους από άλλα Υπουργεία, Ο.Τ.Α. ή λοιπά Ν.Π.Δ.Δ. 2. Με την κ.ν.α. 2/36962/0022/2002 (Β' 1038/7-8-2002), σε όλους τους υπαλλήλους των Επιμελητηρίων και της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων, καθώς και στους υπαλλήλους της Πανελληνίας Έκθεσης Λαμίας, μόνιμους και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, των οποίων οι αποδοχές διέπονται από τις διατάξεις του ν. 2470/1997, όπως και σε όλους τους αποσπασμένους ή τοποθετημένους από άλλα Υπουργεία, Ο.Τ.Α. ή λοιπά

Ν.Π.Δ.Δ. 3. Με την κ.υ.α. 2/40326/0022/2002 (Β' 1242/23-9-2002) σε όλους τους υπαλλήλους του Υπουργείου Πολιτισμού, στους υπαλλήλους της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών, της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, της Εθνικής Πινακοθήκης Μουσείου Αλ. Σούτσου, του Μουσείου Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης και του Προπαρασκευαστικού Επαγγελματικού Σχολείου Καλών Τεχνών Πανόρμου Τήνου, μόνιμους και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, καθώς και σε όλους τους αποσπασμένους ή τοποθετημένους από άλλα Υπουργεία, Ο.Τ.Α. ή λοιπά Ν.Π.Δ.Δ. 4. Με την κ.υ.α. 2/30370/0022 (Φ.Ε.Κ Β' 827/25-6-2003) σε όλους τους μόνιμους και στους με ειδική σύμβαση αορίστου χρόνου γιατρούς και οδοντιάτρους του ΙΚΑ που αμοιβούνται με τις διατάξεις του ν. 2470/97. 5. Με την κ.υ.α. 2/39096/0022/12-7-2002 (Β' 930/23-7-2003) σε όλους τους διοικητικούς υπαλλήλους των Ν.Π.Δ.Δ., που υπάγονται στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. 6. Με την κ.υ.α. 2/41831/0022/2002 (Β' 1021/5-8-2002) σε όλους τους υπαλλήλους του Υπουργείου Ανάπτυξης η διαφορά που προέκυπτε μεταξύ του πέραν του κινήτρου απόδοσης ποσού και του πο.ορύ των 176 ευρώ που προβλέπεται από το άρθρο 14 του ν. 3016/17-5-2002. 7. Με την κ.υ.α. 2/38835/0022/2002 (Β' 1266/27-9-2002) σε όλους τους πολιτικούς υπαλλήλους των Ν.Π.Δ.Δ., που εποπτεύονται από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας (πλην των υπαλλήλων του ΝΙΜΤΣ), καθώς και σε όλους τους αποσπασμένους ή τοποθετημένους από άλλα Υπουργεία, Ο.Τ.Α. ή λοιπά Ν.Π.Δ.Δ. 8. Με την κ.υ.α. 2/42357/0022/2002 (Β' 1266/27-9-2002) σε όλους τους υπαλλήλους της Γενική Γραμματείας Απόδημου Ελληνισμού (Γ.Γ.Α.Ε.), μόνιμους και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, καθώς και σε όλους τους αποσπασμένους ή τοποθετημένους από άλλα Υπουργεία, Ο.Τ.Α. ή λοιπά Ν.Π.Δ.Δ. 9. Με την κ.υ.α. 2/73012/0022/2002 (Β' 1610/30-12-2002) σε όλους τους υπαλλήλους του Ναυτικού Επιμελητηρίου Ελλάδος και των Λιμενικών Ταμείων της χώρας, (Ν.Π.Δ.Δ.), που εποπτεύονται από το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας. 10. Με την κ.υ.α. 2/39104/0022/2002 (Β' 1266/27-9-2002) σε όλους τους υπαλλήλους της Ελληνικής Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας (Ε.Ε.Α.Ε.) μόνιμους και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, καθώς και σε όλους τους

2ο φύλλο της 850/2008 απόφασης

7

αποσπασμένους ή τοποθετημένους από άλλα Υπουργεία, Ο.Τ.Α. ή λοιπά Ν.Π.Δ.Δ. 11. Με την κ.ν.α. 2/32685/0022/2002 (Β' 1266/27-9-2002) σε όλους τους υπαλλήλους των Ν.Π.Δ.Δ. που εποπτεύονται από τη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας του Υπουργείου Ανάπτυξης. 12. Με την κ.ν.α. 2/41490/0022/2002 (Β' 1038/7-8-2002) σε όλους τους υπαλλήλους της Γενικής Γραμματείας Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας της Ελλάδας (Ε.Σ.Υ.Ε.). 13. Με την κ.ν.α. 2/41491/0022/2002 (Β' 1038/7-8-2002) σε όλους τους υπαλλήλους της Προεδρίας της Δημοκρατίας, μετακλητούς και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου. 14. Με την κ.ν.α. 2/44212/0022/2002 (Β' 1266/27-9-2002) σε όλους τους υπαλλήλους του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, μόνιμους και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, καθώς και σ' όλους τους αποσπασμένους ή τοποθετούμενους από άλλα Υπουργεία, Ο.Τ.Α. ή Ν.Π.Δ.Δ., τους αποσπασμένους από Νοσηλευτικά Ιδρύματα που υπηρετούν στο εν λόγω Υπουργείο ή σε άλλα Υπουργεία, Ο.Τ.Α. και λοιπά Ν.Π.Δ.Δ. και για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η απόσπασή τους. 15. Με την κ.ν.α. 2/48595/0022/2002 (Β' 1240/23-9-2002) σε όλους τους υπαλλήλους (μόνιμους και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, των οποίων οι αποδοχές διέπονται από τις διατάξεις του ν. 2470/97) των ν.π.δ.δ., που εποπτεύονται από τη Γενική Γραμματεία Τουρισμού του Υπουργείου Ανάπτυξης. 16. Με την κ.ν.α. 2/45797/0022/2002 (Β' 1240/23-9-2002) σε όλους τους διοικητικούς υπαλλήλους του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, στους διοικητικούς υπαλλήλους των Πανεπιστημίων και Τ.Ε.Ι. και του Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού (Ε.Τ.Ε.Π.) των Α.Ε.Ι. και του Ειδικού Τεχνικού Προσωπικού (Ε.Τ.Π.) και Τεχνικών Εργαστηρίων των Τ.Ε.Ι., στους διοικητικούς υπαλλήλους της Ακαδημίας Αθηνών, στους διοικητικούς υπαλλήλους της Εθνικής Βιβλιοθήκης Ελλάδας και των λοιπών Δημόσιων Βιβλιοθηκών, μόνιμους και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου. 17. Με την κ.ν.α. 2/45941/0022/2002 (Β' 1315/9-10-2002) σε όλους τους υπαλλήλους του Κέντρου Διαφύλαξης Αγιορείτικης Κληρονομιάς, (ΚΕ.Δ.Α.Κ.), καθώς και σε

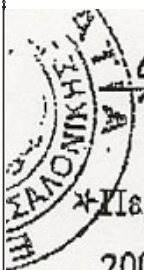

όλους τους αποσπασμένους ή τοποθετημένους από άλλα Υπουργεία, Ο.Τ.Α.Σ. και
λοιπά Ν.Π.Δ.Δ. 18. Με την κ.υ.α. 2/48886/0022/2002 (Β' 1320/10-10-2002) σε
όλους τους λαϊκούς - εικλησιαστικούς υπαλλήλους, 19. Με την κ.υ.α.
2/2414/0022/2003 (Β' 145/12-2-2003) σε όλους τους υπαλλήλους του Ελληνικού
Οργανισμού Τουρισμού (Ε.Ο.Τ.), ν.π.δ.δ., που εποπτεύεται από την Γενική
Γραμματεία Τουρισμού. 20. Με την κ.υ.α. 2/35486/0022/2003 (Β' 1081/4-8-
2003), η οποία συμπληρώθηκε με την υπ' αριθμ. 2/55350/0022 (Β' 1731/24-11-
2003), σε όλους τους υπαλλήλους των Ν.Π.Δ.Δ. που εποπτεύονται από το
Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, μόνιμους και με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού
δικαίου, των οποίων οι αποδοχές διέπονται από τις διατάξεις του ν. 2470/97. 21.
Με την κ.υ.α. 2/67759/0022/2003 (Β' 1907/22-12-2003) στο μόνιμο προσωπικό
των Λιμενικών Ταμείων της χώρας (Ν.Π.Δ.Δ.), που εποπτεύονται από το
Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας. 22. Με την κ.υ.α. 2/56933/0022/2003 (Β'
1550/17-10-2003) σε όλο το προσωπικό ιδιωτικού δικαίου του Ταμείου Λαϊκών
Αγορών. 23. Με την κ.υ.α. 2/50765/0022/2003 (Β' 1550/17-10-2003) σε όλο το
μόνιμο προσωπικό του Ταμείου Λαϊκών Αγορών. 24. Με την κ.υ.α.
2/34608/0022/2003 (Β' 335/20-3-2003) σε όλους τους υπαλλήλους του
Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών. 25. Με την κ.υ.α. 2/5513/0022/2003
(Β' 205/24-2-2003) σε όλους τους υπαλλήλους του Οργανισμού Περιθαλψής
Ασφαλισμένων Δημοσίου (Ο.Π.Α.Δ.). 26. Με την κ.υ.α. 2/40196/0022/2002 (Β'
1254/25-9-2002) σε όλους τους υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ. του Υπουργείου
Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. 27. Με την κ.υ.α. 2/70691/0022/2003 (Β'
45/22-1-2003) σε όλους τους υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ., τα οποία εποπτεύονται από
την Περιφέρεια Αττικής. 28. Με την κ.υ.α. 2/638/0022/2003 (Β' 45/22-1-2003)
σε όλους τους υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ., τα οποία εποπτεύονται από την Περιφέρεια
Ανατολικής Μακεδονίας - Θράκης. 29. Με την κ.υ.α. 2/559/0022/2003 (Β'
45/22-1-2003) σε όλους τους υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ., τα οποία εποπτεύονται από
την Περιφέρεια Θεσσαλίας. 30. Με την κ.υ.α. 2/556/0022/2003 (Β' 45/22-1-
2003) σε όλους τους υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ., τα οποία εποπτεύονται από την
Περιφέρεια Ιονίων Νήσων. 31. Με την κ.υ.α. 2/637/0022/2003 (Β' 45/22-1-
2003) σε όλους τους υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ., τα οποία εποπτεύονται από την

5ο φύλλο της 850/2008 απόφασης

*Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας. 32. Με την κ.υ.α. 2/639/0022/2003 (Β' 45/22-1-2003) σε όλους τους υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ., τα οποία εποπτεύονται από την Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας. 33. Με την κ.υ.α. 2/635/0022/2003 (Β' 45/22-1-2003) σε όλους τους υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ., τα οποία εποπτεύονται από την Περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας. 34. Με την κ.υ.α. 2/633/0022/2003 (Β' 45/22-1-2003) σε όλους τους υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ., τα οποία εποπτεύονται από την Περιφέρεια Πελοποννήσου. 35. Με την κ.υ.α. 2/74420/0022/2003 (Β' 9/13-1-2003) σε όλους τους υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ., τα οποία εποπτεύονται από την Περιφέρεια Κρήτης. 36. Με την κ.υ.α. 2/75900/0022/2003 (Β' 2/9-1-2003) σε όλους τους υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ., τα οποία εποπτεύονται από την Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας. 37. Με την κ.υ.α. 2/72995/0022/2003 (Β' 2/9-1-2003) σε όλους τους υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ., τα οποία εποπτεύονται από την Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου. 38. Με τις 3831 και 4126/2002 (Β' 768/20-6-2002) αποφάσεις του Προέδρου της Βουλής σε όλους τους υπαλλήλους της Βουλής. 39. Με την κ.υ.α. 2/61184/0022/2002 (Β' 1424/11-11-2002) στους υπαλλήλους του Πολιτικού Γραφείου του Πρωθυπουργού και της Γενικής Γραμματέας του Υπουργικού Συμβουλίου. 40. Με την κ.υ.α. 2/58319/0022/2002 (Β' 1424/11-11-2002) στους υπαλλήλους του Πολιτικού Γραφείου του Υπουργού Επικρατείας. 41. Με την κ.υ.α. 2/65937/0022/2002 (Β' 1582/18-12-2002) στο ιατρικό προσωπικό του Οίκου Ναύτου που αμείβεται με τις διατάξεις του Ν. 2470/1997. 42. Με την κ.υ.α. 2/66892/0022/2002 (Β' 1534/09-12-2002) στους αποσπασμένους υπαλλήλους ή τοποθετημένους από άλλα Υπουργεία, Ο.Τ.Α. ή λοιπά Ν.Π.Δ.Δ. στην Γενική Γραμματεία Τουρισμού του Υπουργείου Ανάπτυξης. 43. Με την κ.υ.α. 2/47883/0022/2002 (Β' 1202/16-9-2002) στους υπαλλήλους των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων. 44. Με την κ.υ.α. 2/40098/0022/2002 (Β' 1266/27-9-2002) στους υπαλλήλους του Υπουργείου Τύπου και ΜΜΕ. 45. Με την κ.υ.α. 2/75901/0022/2003 (Β' 2/9-1-2003) στους υπαλλήλους Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου. 46. Με την κ.υ.α. 2/38636/0022/2002 (Β' 1266/27-09-2002) στους υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών. 47. Με

την κ.υ.α. 2/42529/0022/2002 (Β' 1128/29-8-2002) στους πολιτικούς υπαλλήλους του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης. 48. Με την κ.υ.α. 2/63384/0022/2002 (Β' 1498/29-11-2002) στους λαϊκούς υπαλλήλους του Πανελληνίου Ιερού Ιδρύματος Ευαγγελιστρίας Τήνου. 49. Με την κ.υ.α. 2/4118/0022/2002 (Β' 1498/29-11-2002) στους υπαλλήλους της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς. 50. Με την κ.υ.α. 2/39093/0022/2002 (Β' 1239/23-09-2002) στους υπαλλήλους του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων. 51. Με την κ.υ.α. 2/40101/0022/2002 (Β' 988/31-7-2002) στους υπαλλήλους του Υπουργείου Αιγαίου. 52. Με την κ.υ.α. 2/31813/0022/2002 (Β' 1266/27-9-2002) στους υπαλλήλους του Υπουργείου Μακεδονίας - Θράκης. 53. Με την κ.υ.α. 2/74132/0022/2003 (Β' 185/19.2.2002) σε όλους τους σπουδαστές της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης. Και 54. Με την κ.υ.α. 2/33217/0022 ΦΕΚ Β' 798/27-6-2002 στο προσωπικό του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου. Ακολούθως, το ως άνω άρθρο 14 του ν. 3016/2002 και όλες οι κοινές υπουργικές αποφάσεις που εκδόθηκαν κατ' εξουσιοδότηση του καταργήθηκαν με το άρθρο 28 του ν. 3205/2003 «Μισθολογικά λειτουργών, υπαλλήλων δημοσίου κ.λ.π.» (Α' 297), ο οποίος άρχισε να ισχύει, κατ' άρθρο 56 αυτού, από 1-1-2004 και στο άρθρο 24 του οποίου ορίστηκε ότι: «1. Σε περίπτωση που από τις ρυθμίσεις του Μέρους Α' του νόμου αυτού προκύπτουν συνολικές μηνιαίες αποδοχές μικρότερες από αυτές που έπαιρναν οι δικαιούχοι κατά την 31.1.2003, η τυχόν διαφορά διατηρείται ως προσωπική μέχρι την κάλυψή της από οποιαδήποτε αύξηση των νέων αποδοχών. Για τον υπολογισμό της τυχόν προσωπικής διαφοράς δεν λαμβάνονται υπόψη τα ποσά της επόμενης παραγράφου και της οικογενειακής παροχής. 2. Ειδικότερα, ποσά που καταβάλλονται μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, σύμφωνα με κοινές υπουργικές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, που εκδόθηκαν κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 14 του ν. 3016/2002 (Α' 110) ως ειδική παροχή....., διατηρούνται ως προσωπική διαφορά μειούμενη από οποιαδήποτε μελλοντική χορήγηση νέου επιδόματος, παροχής ή αποζημίωσης, ή από αύξηση κινήτρου απόδοσης του άρθρου 12 του παρόντος νόμου. Οι ανωτέρω κοινές

[Handwritten mark]

1

Φύλλο της 850/2008 απόφασης

υπουργικές αποφάσεις καταργούνται από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου. Μετά την 31.12.2003 δεν καταβάλλεται σωρευτικά η ως άνω προσωπική διαφορά μαζί με οποιαδήποτε πρόσθετη μισθολογική παροχή που συμψηφιζόταν με αυτή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 3016/2002 και τις κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθείσες κοινές υπουργικές αποφάσεις .....».

Επειδή, η επίδικη ειδική παροχή χορηγήθηκε αρχικά με σκοπό την εξομάλυνση των μισθολογικών διαφορών υπέρ των χαμηλόμισθων υπαλλήλων του Δημοσίου, των ΟΤΑ και των λοιπών ΝΠΙΔΔ. Στη συνέχεια, με σειρά υπουργικών αποφάσεων εκδοθεισών σε σύντομο χρονικό διάστημα (κυρίως εντός του έτους 2002), η ως άνω παροχή χορηγήθηκε διαδοχικώς σε διάφορες κατηγορίες και ειδικότητες υπαλλήλων διαφόρων Υπουργείων, ΟΤΑ και ΝΠΙΔΔ, χωρίς να γίνεται διάκριση στη φύση, το είδος και τις συνθήκες εργασίας τους. Με τη χορήγηση, όμως, της ανωτέρω παροχής και μάλιστα σε σύντομο χρονικό διάστημα σε μεγάλες και ανόμοιες μεταξύ τους κατηγορίες υπαλλήλων διαφόρων Υπουργείων, ΟΤΑ και ΝΠΙΔΔ, αδιακρίτως αν πρόκειται για χαμηλόμισθους ή όχι, (βλ. ΣτΕ 498/2004), εξέλιπε τελικώς ο βασικός λόγος (ενίσχυση χαμηλόμισθων υπαλλήλων) που θα δικαιολογούσε τη χορήγησή της σε συγκεκριμένες μόνο κατηγορίες υπαλλήλων και κατέστη αντιθέτως κανόνας η χορήγησή της σε όλους ανεξαιρέτως τους υπαλλήλους του στενού και ευρύτερου δημοσίου τομέα, αφού η ειδική αυτή παροχή απέκτησε πλέον το χαρακτήρα επιδόματος που προσαυξάνει τους μισθούς όλων των προαναφερόμενων κατηγοριών. Το συμπέρασμα δε αυτό ενισχύεται και από το ότι ο νομοθέτης συμπεριέλαβε την επίδικη παροχή στις συντάξιμες αποδοχές όλων των υπαλλήλων του Δημοσίου, των ΟΤΑ και των ΝΠΙΔΔ, ανεξαρτήτως αν λαμβάνουν ή όχι την εν λόγω παροχή (άρθρα 1 παρ. 13 ν. 3029/2002, 2 παρ.16 ν. 3234/2004 και 2 ν. 3513/2006). Επομένως, η κατ' εξαίρεση μη χορήγηση της εν λόγω ειδικής παροχής σε μερικές μόνο κατηγορίες δημοσίων υπαλλήλων, συνιστά άνιση μεταχείρησή τους έναντι

των υπολοίπων κατηγοριών, στις οποίες αυτή εχορρηγείτο, προς αποκατάσταση δε της διαταραχθείσας ισότητας θα πρέπει, περιαιρομένης της δυσμενούς αυτής εξαιρέσεως, να λάβουν την ειδική αυτή παροχή και όλοι οι υπάλληλοι του δημοσίου τομέα που δεν την έλαβαν (πρβλ. ΣτΕ 828/2002).

Επειδή, με τη διάταξη του προαναφερθέντος άρθρου 4 παρ.1 του Συντάγματος, η οποία ορίζει ότι οι Έλληνες είναι όσοι ενώπιον του νόμου, καθιερώνεται όχι μόνο η ισότητα των Ελλήνων έναντι του νόμου, αλλά και η ισότητα του νόμου έναντι αυτών, που δεσμεύει τον κοινό νομοθέτη επιβάλλοντάς του, όταν ρυθμίζει ουσιαδώς όμοιες σχέσεις, καταστάσεις ή κατηγορίες προσώπων, να μη νομοθετεί κατά διαφορετικό τρόπο εισάγοντας εξαιρέσεις ή κάνοντας διακρίσεις, εκτός αν αυτό επιβάλλεται από λόγους κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος, η συνδρομή των οποίων ελέγχεται από τα δικαστήρια. Εξάλλου, με το άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου που κυρώθηκε με το ν.δ. 537/1974 και έχει, σύμφωνα με το άρθρο 28 του Συντάγματος, αυξημένη έναντι των κοινών νόμων, τυπική ισχύ, κατοχυρώνεται ο σεβασμός της περιουσίας του προσώπου, το οποίο μπορεί να τη στερηθεί μόνο για λόγους δημοσίας ωφέλειας. Στην έννοια της περιουσίας περιλαμβάνονται όχι μόνο τα εμπράγματα δικαιώματα, αλλά και όλα τα δικαιώματα «περιουσιακής φύσεως» και τα κεκτημένα «οικονομικά συμφέροντα». Καλύπτονται έτσι και τα ενοχικά περιουσιακά δικαιώματα και, ειδικότερα, απαιτήσεις, είτε αναγνωρισμένες με δικαστική ή διαιτητική απόφαση, είτε απλώς γεννημένες κατά το εθνικό δίκαιο, εφόσον υπάρχει νόμιμη προσδοκία, με βάση το ισχύον, έως την προσφυγή στο δικαστήριο, δίκαιο, όπi μπορούν να ικανοποιηθούν δικαστικά (ΣτΕ 3428/2006, ΑΠ 40/1998). Περαιτέρω, με το άρθρο 86 παρ.2 του ν. 2362/1995 «Περί Δημοσίου Λογιστικού, ελέγχου των δαπανών του Κράτους και άλλες διατάξεις» (Α' 247) ορίζεται ότι: «Η χρηματική απαίτηση του Δημοσίου μετά των συμβεβαιούμενων προστίμων παραγράφεται μετά πένταετία από τη λήξη του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο βεβαιώθηκε εν στενή έννοια και κατέστη αυτή ληξιπρόθεσμη». Ενώ με το άρθρο 90 ορίζεται ότι: «

Λ

—

Από φύλλο της 850/ 2008 απόφασης

1. Οποιαδήποτε απαίτηση κατά του Δημοσίου παραγράφεται μετά πενταετία, εφόσον από άλλη γενική ή ειδική διάταξη δεν ορίζεται βραχύτερος χρόνος παραγραφής αυτής.....3. Η απαίτηση οποιουδήποτε των επί σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλων του Δημοσίου, πολιτικών ή στρατιωτικών κατ' αυτού, που αφορά σε αποδοχές ή άλλες κάθε φύσεως απολαβές αυτών ή αποζημιώσεις, έστω και αν βασίζεται σε παρανομία των οργάνων του Δημοσίου ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις, παραγράφεται μετά διετία από της γενέσεώς της». Στη συνέχεια, με το άρθρο 91 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι: «Επιφυλασσομένης κάθε ειδικής διατάξεως του παρόντος, η παραγραφή οποιασδήποτε απαιτήσεως κατά του Δημοσίου αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε και ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξη. αυτής ...» και με το άρθρο 93 αυτού ότι: «Με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων, η παραγραφή χρηματικών απαιτήσεων κατά του Δημοσίου διακόπτεται μόνον: α) .....γ) Με την υποβολή αιτήσεως προς το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους για την αναγνώριση της απαιτήσεως, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από τη χρονολογία που φέρει η έγκριση ή μη από τον Υπουργό Οικονομικών του οικείου πρακτικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.....». Από τις ητταρατσείσας διατάξεις προκύπτει ότι με αυτές θεσπίζεται σε βάρος των υπαλλήλων του Δημοσίου ειδική βραχυπρόθεσμη διετής παραγραφή με την οποία περιορίζεται το δικαίωμά τους να διεκδικήσουν αναδρομικά ποσά λόγω καθυστερούμενων αποδοχών ή άλλων απολαυών ή αποζημιώσεως εξ αδικαιολόγητου πλουτισμού. Κατά συνέπεια, η ρύθμιση αυτή αντίκειται τόσο στο άρθρο 4 παρ.1 του Συντάγματος, όσο και στο άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, δεδομένου ότι περιορίζει τα περιουσιακά δικαιώματα των υπαλλήλων του Δημοσίου, χωρίς αυτό να δικαιολογείται από λόγους δημοσίας ωφέλειας και για το λόγο αυτό δεν είναι εφαρμοστέα. Επομένως, ο χρόνος παραγραφής των εν λόγω χρηματικών αξιώσεων είναι αυτός της πενταετίας, όπως ισχύει κατά την

παρ.1 του άρθρου 90 του ν. 2362/1995, κατ' αρχήν, για όλες τις χρηματικές αξιώσεις κατά του Δημοσίου αλλά και για τις αξιώσεις του Δημοσίου έναντι τρίτων, όπως ορίζεται στην παρ. 2 του άρθρου 86 του ίδιου νόμου (πρβλ. ΣτΕ 3428/2006).

Επειδή, περαιτέρω όσον αφορά το ύψος του επιτοκίου των ενδίκων αξιώσεων, αυτό πρέπει να είναι το γενικώς κατά το κρίσιμο διάστημα ισχύον επιτόκιο (υπερημερίας και νόμιμο) και όχι το προβλεπόμενο, ύψους 6%, από τη διάταξη το άρθρου 21 του Κώδικα Νόμων περί Δικών του Δημοσίου (κ.δ. της 26-6/10-7-1944, Α' 139), η οποία διατηρήθηκε σε ισχύ με το άρθρο 109 του Εισ.Ν.Α.Κ και δεν καταργήθηκε με την παρ. 5 του άρθρου 15 του ν. 876/1999. Και τούτο γιατί διαφορετικά θα υπήρχε παράβαση των διατάξεων των άρθρων παρ. 1, 20 παρ. 1 του Συντάγματος, 6 παρ.1 της Ε.Σ.Δ.Α. και του άρθρου 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου αυτής. Κατά συνέπεια η ρύθμιση του άρθρου 21 του Κώδικα Νόμων περί Δικών του Δημοσίου, με την οποία περιορίζεται ο οφειλόμενος από το Δημόσιο νόμιμος και εξ υπερημερίας τόκος είναι ανίσχυρη και ως εκ τούτου ανεφάρμοστη, ενώ εφαρμοστέα είναι η διάταξη του άρθρου 3 παρ.2 του ν. 2842/2000, με την οποία ορίζεται το εκάστοτε επιτόκιο του νομίμου και εξ υπερημερίας τόκου (ΣτΕ 802/2007).

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση με την εκκαλουμένη απόφαση έγινε εν μέρει δεκτή αγωγή των εφεσιβλήτων, μονίμων υπαλλήλων (δικαστικών υπαλλήλων) του εκκαλούντος Ελληνικού Δημοσίου, με την οποία είχαν ζητήσει την καταβολή σε αυτούς της ειδικής μηνιαίας παροχής του άρθρου 14 του ν. 3016/2002 κατά το από 1/1/2002-31/12/2005 χρονικό διάστημα και επιδικάσθηκε σε καθένα από αυτούς το αναφερόμενο στην ως άνω απόφαση ποσό για το επίσης αναφερόμενο σε αυτήν χρονικό διάστημα, αφού κρίθηκε ότι η εξαίρεση των εφεσιβλήτων από τη χορήγηση της ένδικης παροχής, που αποτελεί προσαύξηση μισθού, αντίκειται στο άρθρο 4 παρ. 1 του Συντάγματος, ενώ περαιτέρω κρίθηκε ότι ο χρόνος παραγραφής των ενδίκων αξιώσεων των εφεσιβλήτων είναι αυτός της πενταετίας και ότι τα επιδικασθέντα ποσά πρέπει να καταβληθούν εντόκως με βάση το εκάστοτε

λ

λ

8ο φύλλο της 850/2008 απόφασης

ισχύον επιτόκιο υπερημερίας για τους ιδιώτες διαδίκους. Ήδη με την κρινόμενη έφεση αμφισβητείται η ορθότητα των ως άνω κρίσεων της εκκαλουμένης αποφάσεως.

Επειδή, ενόψει των όσων εκτέθηκαν σε προηγούμενες σκέψεις, αναφορικά τόσο με τη φύση της επίδικης ειδικής παροχής (προσαύξηση μισθού) όσο και το χρόνο παραγραφής των σχετικών αξιώσεων (πενταετής), καθώς και το ύψος του επιτοκίου (το εκάστοτε ισχύον επιτόκιο υπερημερίας), το Δικαστήριο κρίνει ότι η εξαίρεση των εφεσιβλήτων από τη χορήγηση της εν λόγω παροχής αντίκειται στο άρθρο 4 παρ. 1 του Συντάγματος και συνεπώς δικαιούνται αυτοί να λάβουν την ως άνω παροχή καθ' όλο το επίδικο χρονικό διάστημα και με βάση το ισχύον για τους ιδιώτες επιτόκιο υπερημερίας, όπως ορθώς κρίθηκε και με την εκκαλούμενη απόφαση, απορριπτομένων ως αβασίμων όλων όσων για το αντίθετο προβάλλονται με την υπό κρίση έφεση.

Επειδή, κατόπιν αυτών πρέπει ν' απορριφθεί η κρινόμενη έφεση, μη καταλογιζομένων δικαστικών εξόδων σε βάρος του εκκαλούντος Δημοσίου, λόγω μη υποβολής σχετικού αιτήματος εκ μέρους των εφεσιβλήτων (άρθρο 275 παρ. 7 του ΚΔΔικ.)

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Απορρίπτει την έφεση.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Θεσσαλονίκη στις 12-5-2008 και δημοσιεύθηκε στην ίδια πόλη στις 11-6-2008 σε έκτακτη δημόσια επ' ακροατηρίου συνεδρίαση του Δικαστηρίου τούτου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

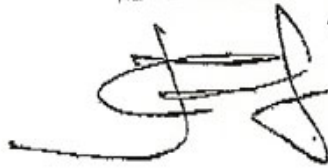

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

9-7-08
Γραμματέας

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗΣ

